Úvod

Fresh Chat je jednoduchá chatovací aplikace založená na terminálu, která se skládá ze serveru a několika připojených klientů. Cílem této dokumentace je vysvětlit strukturu kódu a klíčová návrhová rozhodnutí aplikace.

I. Přehled struktury kódu

Struktura kódu je rozdělena na tři hlavní části: serverový kód v adresáři server, klientský kód v adresáři client a společný adresář common.

Klíčové komponenty jsou:

- common Sdílený kód mezi serverem a klientem, včetně:
  - proto.rs Definuje kódování/dekódování JSON zpráv přes TCP.
  - room.rs objekty Room a User reprezentující chatovací místnosti a klienty
- server Obsahuje kód chatovacího serveru, který spravuje:
  - connection.rs Nastavení TCP liestenera a přijímání nových klientů
  - processing.rs Zpracování příchozích zpráv a generování odpovědí
  - message.rs Definuje obálku pro zprávy odesílané mezi komponentami
  - main.rs Spouští server a spravuje smyčku událostí
- client Obsahuje kód klienta chatu založeného na terminálu:
  - screen.rs Spravuje uživatelské rozhraní terminálu pomocí crosstermu
  - line.rs Reprezentuje formátovaný řádek textu
  - input.rs Zpracovává uživatelský vstup a různé režimy
  - message.rs Zpracovává příchozí zprávy ze serveru
  - main.rs Spouští klienta a spravuje smyčku událostí

II. Architektura klient-server

Server a klienti komunikují prostřednictvím připojení TCP pomocí kódování JSON. Modul protors v common knihovně definuje výčet Sndr reprezentující zprávy odesílané klienty a výčet Rcvr pro zprávy přijímané klienty.

Například varianta Sndr::Text představuje textovou zprávu odeslanou z klienta do chatovací místnosti:

```
Sndr::Text { who: &'a str, lines: &'a [&'a str] }
```

Server zpracovává příchozí zprávy přes Rcvr a generuje jednu nebo více odpovědí Sndr. Tyto odpovědi jsou zakódovány do JSON a odeslány zpět klientovi.

Struktura Env obaluje zprávu Sndr a určuje zdrojový a cílový koncový bod zprávy, kterým může být uživatel, místnost nebo celý server:

```
pub enum End {
   User(u64),
```

```
Room(u64),
Server,
All
}
struct Env {
    source: End,
    dest: End,
    data: Sndr: Vec<u8> // JSON-encoded Sndr
}
```

Server udržuje objekty User a Room pro každého připojeného klienta a chatovací místnost. Když přijde zpráva pro uživatele nebo místnost, je doručena pomocí metod User.deliver() a Room.deliver().

V případě dotazů od klientů se v odpovědích serveru používají varianty Sndr::Info, Sndr::Err a Sndr::Misc, které poskytují strukturovaná data zpět klientovi.

Celkově tato architektura umožňuje zachovat jednoduchost klientského kódu tím, že většinu logiky deleguje na server.

III. Architektura serveru

Server spravuje dva hlavní typy objektů - Users reprezentující připojené klienty a Rooms reprezentující chatovací místnosti.

Ve struktuře User jsou uloženy informace jako:

- Iméno klienta
- Kumulované bajty načtené z klienta
- Kvóta bajtů pro omezení rychlosti zpráv
- Seznam uživatelů, které uživatel zablokoval
- Paměť zpráv ve frontě k odeslání

Ve struktuře Room jsou zase informace jako:

- Název a ID místnosti
- Seznam uživatelů, kteří jsou aktuálně v místnosti
- ID operátora místnosti
- Zda je místnost otevřená nebo zavřená
- Seznam zakázaných a pozvaných uživatelů

Když přijde nová zpráva od klienta, server vytvoří strukturu Context, aby měl během zpracování zprávy přístup ke stavu serveru:

```
struct Context<'a> {
    rid: u64, // Aktuální ID místnosti
    uid: u64, // Aktuální ID uživatele
    user map: &'a mut HashMap<u64, User>,
```

}

Funkce process room() zpracovává všechny zprávy pro danou místnost. Je to:

- Vytáhne ID všech uživatelů, kteří jsou aktuálně v místnosti.
- Iteruje nad příchozími zprávami každého uživatele.
- Vytvoří kontext pro aktuálního uživatele
- Zpracovává příchozí zprávu voláním funkcí jako do text() nebo do priv().
- shromažďuje vygenerované odpovědi Sndr v poli Envs
- doručuje odpovědi příslušným uživatelům nebo celé místnosti.

Tato architektura umožňuje oddělit problémy - User a Room spravují stav, zatímco Context zpracovává zprávy pro konkrétního uživatele.

IV. Architektura klienta

Klient používá ke správě uživatelského rozhraní terminálu knihovnu crossterm.

Struktura Screen zachovává:

- Vyrovnávací paměť Lines představující historii chatu.
- Aktuální vstupní řádek
- Řádky s názvem a ID na stavovém řádku

Struktura Line zpracovává formátovaný text pomocí escape kódů ANSI a zachovává:

- Vektor znaků představující text
- Vektor struktur Fmtr, které ukládají informace o formátování v konkrétních indexech.

Po přijetí zprávy ze serveru klient zavolá funkci process msg(), aby:

- Parsnul varianty Revr
- Aktualizoval stav Screen
  - Posunutí nového řádku pro textové zprávy
  - Aktualizace seznamu uživatelů
  - Aktualizace stavového řádku pro autentifikační zprávy

Klient zpracovává vstupy od uživatele tak, že:

- Zavolá funkce process user typing() ve smyčce
- Volá funkce input_key() nebo command_key() v závislosti na aktuálním režimu.
- Aktualizuje obsah vstupního řádku
- Změní režimy na základě zadaných kláves

Když uživatel stiskne klávesu Enter, zavolá se funkce respond_to_user_input(), která:

Parsne vstupní řádek jako příkaz nebo text

- Zavolá příslušnou variantu Sndr::
- Odešle zprávu na server

Struktura Globals uchovává data sdílená mezi komponentami, jako jsou:

- Uživatelské jméno
- Aktuální název chatovací místnosti
- Socket
- Znak pro příkaz

Konfigurace a možnosti

Serverové a klientské aplikace načítají konfiguraci ze souborů .toml.

ServerConfig ukládá:

```
[server]
address = "127.0.0.1:1234"
tick ms = 500
time to ping ms = 10000
time to kick ms = 20000
max user name length = 24
max room name length = 24
lobby name = "Lobby"
welcome message = "Vítejte na serveru."
log file = "server.log"
log_level = 2
byte limit = 512
bytes_per_tick = 6
ClientConfig ukládá:
[client]
address = "127.0.0.1:1234"
name = "Joe"
tick ms = 100
cmd char = '/'
roster width = 24
read size = 1024
max scrollback = 2000
min scrollback = 1000
```

Server a klient volají funkce configure (), aby načetly nastavení buď z explicitní cesty, nebo z výchozího umístění.

Argumenty příkazového řádku lze předat také za účelem přepsání konkrétních konfiguračních polí.

To umožňuje přizpůsobit chování serverových a klientských aplikací bez nutnosti upravovat kód a vytvářet konfigurace pro konkrétní případy použití.

Možnosti konfigurace zahrnují:

- Síťové a časové parametry
- Možnosti omezení sazeb a kvót
- Velikosti uživatelského rozhraní
- Úrovně a cesty protokolu
- Omezení délky názvu

Výchozí hodnoty mají za cíl poskytnout rozumné počáteční hodnoty, ale většinu možností lze pro konkrétní nasazení vyladit.

VI. Logování a zpracování chyb

Aplikace používají k logování balíček simplelog.

Aplikace volá WriteLogger::init(), aby nakonfigurovala úroveň logu a výstup:

```
simplelog::WriteLogger::init(
    simplelog::LevelFilter::Trace,
    simplelog::Config::default(),
    std::fs::File::create("app.log").unwrap()
).unwrap();

příklad logování:

log::debug!("Received message: {:?}", msg);
log::info!("User {} joined room {}", name, room);
```

Struktura Socket uchovává vektor hodnot SocketError reprezentující chyby, které se vyskytly při vstupu/výstupu zásuvky.

Při výskytu chyby v soketu je UserError použit k šíření chyby nahoru po zásobníku volání:

To umožňuje oddělit problémy - Socket zpracovává nízkoúrovňové I/O, zatímco User a vyšší vrstvy vidí pouze UserError.

Celkově tento přístup poskytuje:

- Konfigurovatelné úrovně protokolu pro různé fáze vývoje
- ošetření chyb zaměřené na příslušnou abstrakční vrstvu

VII. Závěr

Aplikace Fresh demonstruje několik důležitých technik pro vytváření rozšiřitelného kódu:

- Rozdělení kódu do komponent s přesně definovanými rozhraními
- Použití datových struktur
- Použití architektury předávání zpráv klient-server
- Abstrahování nízkoúrovňových detailů za rozumné typy chyb
- Poskytování konfigurovatelných možností pro přizpůsobení chování
- Logování s různými úrovněmi.

Ačkoli je původní verze poměrně jednoduchá, obsahuje základy pro mnoho možných rozšíření a vylepšení.

Cesta od tohoto výchozího bodu k plnohodnotné chatovací aplikaci by byla skvělou zkušeností, která by zahrnovala oblasti jako:

- Distribuované systémy
- Optimalizace výkonu
- Osvědčené postupy zabezpečení
- Škálování na velkou uživatelskou základnu
- Přijetí nových technologií

Nejdůležitější je nyní pokračovat ve zkoumání, učit se z chyb a aplikaci iterativně vylepšovat. Postupem času se kód bude vyvíjet a zlepšovat s tím, jak budou růst dovednosti a znalosti.